

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja krakowska

Rękopis Biblioteki Narodowej, sygn. 12607 III, k. 35b-35va

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 44 [Gn. 37]

[44] Si se duo mutuo vulneraverint et ambo coram iudicio comparant et querulose proponant, et querimonia usque ad iudicium dilata fuerit, qui primo querulatus fuerit, moriatur ab hiis vulneribus, et mortuus ad iudicium portetur, et alter vulneratus eciam [k. 35va] ad iudicium compareat, unus mortui cognatus loquatur super vulneratum cum testimonio sive duello, quod ipse suum proximum affinem occiderit, et pro eo petit iudicium. Extunc ille petit satisfacionem de iure, hoc tamen propius est evadere metseptimus, quam ille super eum poterit post^a protestare. Et si evadet, tunc suum testimonium ita debet sic procedere, quod initium contencionis illius fuerit et non suum. Et si quis suos testes incontinenti habere non poterit, terminum sex ebdomadas acquirit, ex hiis sibi eligat unam quindenam, quamcumque voluerit. Si autem ille ipsum monomachaliter allocutus fuerit, extunc pro suo collo respondere oportet.

^a skreślone ręką autora podstawy

[hasła: zranienie wzajemne, sąd, skarga, odroczenie, krewny po mieczu, poręczenie, gwar, zabezpieczenie, termin, bliższość do dowodu, niewinność, zabójstwo, uwolnienie od skargi, pojedynek sądowy]